

det er statsministeren. Jeg har ikke hørt, at vi fra statsministeren har fået en klar udtalelse om, at uanset juraen kan vi af politiske grunde godt få en folkeafstemning, og det synes jeg statsministeren skulle bruge anledningen til at delagtiggøre befolkningen og Folketinget i. Er det ikke korrekt, at det er en rent politisk beslutning, om der kommer en folkeafstemning eller der ikke kommer en folkeafstemning?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 15:34

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der skal så stemmes om det forslag til vedtagelse (V 4), som er fremsat af Charlotte Antonsen (V), Svend Auken (S), Helle Sjelle (KF), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Naser Khader (NY) (*se side 367*). Afstemningen kan starte.

Jeg afslutter afstemningen om et øjeblik, når den sidste har stemt.

Den er afsluttet.

For stemte: 85 (V, S, KF, RV, SF og NY), imod stemte: 17 (DF og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Hermed er forslaget til vedtagelse (V 4) af de ovennævnte seks personer vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse (V 5) af Morten Messerschmidt (DF) (*se side 390*) og forslag til vedtagelse (V 6) af Jens Borking (EL) (*se side 408*) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 6: Forslag til folketingsbeslutning om udsendelse af en kampvognsdeling til det militære danske bidrag til den internationale sikkerhedsstyrke (ISAF) i Afghanistan.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller). (Fremsættelse 09.10.2007).

Kl. 15:35

Forhandling

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Inden den første ordfører får ordet – og jeg gentager: inden den første ordfører får ordet – beder jeg om, at de, der ikke vil følge forhandlingerne fra salen, forlader salen hurtigst muligt.

Så er det Venstres ordfører, hr. Jens Hald Madsen.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Jens Hald Madsen (V):

Før jeg begrunder Venstres støtte til folketingsbeslutningen om udsendelse af en kampvognsdeling til det militære danske bidrag til den internationale sikkerhedsstyrke i Afghanistan, vil jeg komme med nogle generelle bemærkninger om situationen i Afghanistan. For nogle dage siden var Danmark vært for en storstilet konference, hvor NATO-landene bl.a. diskuterede en pr-strategi, der skal være med til at opretholde de vestlige befolkningers opbakning til kampen mod Talebanmilitisen i Afghanistan. Det er en pr-strategi, som efter min mening er nødvendig, når vi dagligt hører om krig og ødelæggelse i Afghanistan, men sjældent hører om de markante fremskridt, som Afghanistan også har opnået efter Talebans fald.

Der er blevet afholdt præsident- og parlamentsvalg, grundlæggende menneskerettigheder er indskrevet i forfatningen, kvinders rettigheder er blevet kraftigt forbedret, og der er mediefrihed. Samtidig har den afghanske økonomi oplevet imponerende vækstrater; basale sundhedsydelser er udbredt til over 80 pct. af befolkningen, og antallet af børn, der går i skole, er femdoblet. I et land, hvor det i 2001 var forbudt for piger at gå i skole, udgør piger i dag 37 pct. af eleverne. Antallet af lærere er steget fra 21.000 i 2001 til over 180.000 i dag – heraf er en tredjedel kvinder.

Dette har kun været muligt takket være en beslutsom militær og civil indsats fra det internationale samfund. Det har ikke været nemt, men det har nyttet. Men solidariteten testes i NATO blandt medlemslandene. Ikke alle medlemslande bakker tilstrækkeligt op med soldater og andre fornødne ressourcer til Afghanistan. NATO's generalsekretær var i forbindelse med dette møde i København på besøg, og der sagde han, at problemet er, at der ikke er tilstrækkelig opbakning til indsatsen i Afghanistan. Det gæl-